

443

USTAWA

z dnia 28 grudnia 1989 r.

o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania.

Art. 1. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 147) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) najem i dzierżawa, w tym również gospodarstwa rolnego lub jego składników na cele nierolnicze,”

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) akcji, udziałów w spółkach i obligacji,”

2) w art. 7:

a) w ust. 4 zdanie drugie skreśla się,

b) w ust. 6 wyrazy „z wyjątkiem obligacji” skreśla się;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Wolne od podatku dochodowego są dochody osób, o których mowa w art. 2, w wysokości 3.600.000 zł rocznie.”

4) w art. 9:

a) w ust. 1:

— pkt 2 skreśla się,

— w pkt 12 na końcu skreśla się przecinek oraz dodaje wyrazy „i obligacji,”

— w pkt 19 lit. a) wyraz „dziesięciu” zastępuje się wyrazem „pięciu”,

— w pkt 21 po wyrazie „spółce” dodaje się wyrazy „będącej osobą prawną i” oraz skreśla się wyrazy „inwestycje związane z działalnością gospodarczą”,

— dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) przychody ze sprzedaży akcji i obligacji”,

b) ust. 2 i 3 skreśla się;

5) art. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„Art. 12. 1. Kosztami uzyskania przychodów z poszczególnego źródła są wszelkie koszty ponoszone w celu osiągnięcia przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 13.

2. Za koszty uzyskania przychodów uważa się również:

1) odpisy z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (odpisy amortyzacyjne), a także wartość netto zlikwidowanych na skutek zużycia lub zniszczenia nie w pełni umorzonych środków trwałych,

2) straty częściowe lub całkowite w środkach trwałych i środkach obrotowych, spowodowane zdarzeniami losowymi, z wyjątkiem wymienionych w art. 13 pkt 11; straty są potrącalne w wysokości nie pokrytej odszkodo-

waniem z tytułu ubezpieczeń i odpisami amortyzacyjnymi,

3) wydatki na prace badawczo-rozwojowe, doświadczalne i wdrożeniowe, w tym również zakończone wynikiem negatywnym,

4) wydatki na normalizację oraz na opracowanie i ocenę projektów wynalazczych,

5) wynagrodzenia wypłacone twórcom wynalazków, projektów racjonalizatorskich i wzorów użytkowych oraz nagrody związane z tymi projektami,

6) odsetki od zobowiązań, w tym również pożyczek, oraz trwałe ciężary, jeżeli pozostają w związku ze źródłem przychodów, z wyjątkiem określonych w art. 13 pkt 9, 12 i 14,

7) składki na rzecz organizacji, do których przynależność podatnika jest obowiązkowa,

8) podatki i opłaty oraz składki ubezpieczeniowe pozostające w związku ze źródłem przychodów, z wyjątkiem wymienionych w art. 13 pkt 6,

9) odpisy na fundusz socjalny i mieszkaniowy — do wysokości określonej w odrębnych przepisach o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej,

10) inne niż określone w pkt 9 wydatki ponoszone przez pracodawcę pośrednio na rzecz pracowników, jeżeli wynikają one z układu zbiorowego pracy lub innych obowiązujących aktów prawnych,

11) należności odpisane jako nieściągalne oraz rezerwy tworzone na pokrycie należności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, a także inne rezerwy, jeżeli obowiązek ich tworzenia w ciężar kosztów wynika z odrębnych przepisów,

12) inne wydatki, jeżeli obowiązek ich ponoszenia w ciężar kosztów przewidują odrębne ustawy.

3. Koszty uzyskania przychodów, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, są potrącalne tylko w tym roku podatkowym, w którym zostały poniesione.

4. U podatników prowadzących księgi handlowe koszty uzyskania przychodów

objętych tymi księgami są potrącalne tylko w tym roku podatkowym, którego dotyczą, tj. są potrącalne także koszty uzyskania poniesione w latach poprzedzających rok podatkowy, lecz dotyczące przychodów roku podatkowego oraz określone co do rodzaju i kwoty koszty uzyskania, które zostały zarachowane, chociaż ich jeszcze nie poniesiono, jeżeli odnoszą się do przychodów danego roku podatkowego.

5. Wydatki na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie składników majątkowych nie podlegających amortyzacji, służących uzyskaniu przychodów również w następnych latach podatkowych, uznaje się za koszt uzyskania przychodów w roku podatkowym i latach następnych w części odpowiadającej 1/5 tych wydatków lub w odpowiednio większej części, jeżeli wydatki te służą uzyskiwaniu przychodów w okresie krótszym niż pięć lat podatkowych. Jeżeli suma tych wydatków nie przekracza 2% przychodu (obrotu) pomniejszonego o podatek obrotowy, wydatki te mogą być w całości wliczone w koszty roku podatkowego, w którym zostały poniesione.
6. Określenia składników majątkowych uznawanych za środki trwałe, aktualizacji ich wyceny oraz amortyzacji tych składników, w tym również wartości niematerialnych i prawnych, dokonuje się według zasad ustalonych w odrębnych przepisach dla celów podatku dochodowego od osób prawnych.
7. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, określi w odniesieniu do podatników nie obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych sposób ustalania wartości początkowej oraz ewidencjonowania środków trwałych, a także wartości niematerialnych i prawnych.

Art. 13. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów:

- 1) wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli środki te i wartości podlegają odpisom z tytułu zużycia; wydatki takie są jednak kosztem uzyskania przy ustalaniu dochodów ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych i to bez względu na czas ich poniesienia,
 - 2) odpisów i wpłat na różnego rodzaju fundusze, z wyjątkiem wymienionych w art. 12 ust. 2 pkt 9, chyba że obowiązek tworzenia przez podatnika takich funduszy w ciężar kosztów lub dokonywania na nie wpłat przewidują odrębne ustawy,
 - 3) wydatków na spłatę zobowiązań, w tym pożyczek, oraz na umorzenie kapitałów
- pozostających w związku z utworzeniem (nabyciem), powiększeniem lub ulepszeniem źródła przychodu,
 - 4) odsetek od własnego kapitału włożonego przez podatnika w źródło przychodów,
 - 5) darowizn i ofiar wszelkiego rodzaju,
 - 6) podatku dochodowego, podatku od spadków i darowizn oraz podatku obrotowego od nadmiernych ubytków produktów i zawinionych ubytków produktów,
 - 7) jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz dodatkowej składki ubezpieczeniowej w przypadku stwierdzenia pogorszenia warunków pracy,
 - 8) kosztów egzekucyjnych związanych z niewykonaniem zobowiązań,
 - 9) grzywien i kar pieniężnych oraz odsetek od tych grzywien i kar,
 - 10) kar i odsetek od kar, w tym również kar umownych, opłat i odszkodowań z tytułu:
 - a) wad dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług,
 - b) zwłoki w dostarczaniu towaru wolnego od wad albo zwłoki w usunięciu wad towarów, wykonanych robót i usług,
 - c) przetrzymywania albo całkowitego lub częściowego zniszczenia taboru oraz urządzeń ładunkowych,
 - d) niedoładowania taboru kolejowego i samochodowego, z wyjątkiem taboru do przewozu szybko psujących się artykułów żywnościowych i ładunków wymagających pojazdów specjalistycznych,
 - e) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,
 - f) niewykonania nakazów właściwych organów nadzoru i kontroli, dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - 11) wydatków na likwidację szkód spowodowanych pożarami, powstałymi w wyniku naruszenia przepisów o ochronie przeciwpożarowej, oraz strat w mieniu powstałych w wyniku nieprzestrzegania przepisów o ochronie mienia, stwierdzonych przez właściwe organy,
 - 12) odsetek od pożyczek przeterminowanych,
 - 13) należności odpisanych jako przedawnione,
 - 14) odsetek za zwłokę od zobowiązań, do których stosuje się przepisy ustawy o zobowiązaniach podatkowych,
 - 15) diet i innych należności za czas podróży służbowej pracowników w wysokości przekraczającej te należności ustalone według zasad określonych w odrębnych przepisach w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych,

- 16) kosztów reprezentacji i reklamy w wysokości przekraczającej przy obrocie rocznym pomniejszonym o podatek obrotowy w zł:

ponad	do	
	1.500.000.000	2% od obrotu
1.500.000.000	3.000.000.000	30.000.000 zł + 1% od nadwyżki ponad 1.500.000.000 zł
3.000.000.000	6.000.000.000	45.000.000 zł + 0,5% od nadwyżki ponad 3.000.000.000 zł
6.000.000.000		60.000.000 zł + 0,2% od nadwyżki ponad 6.000.000.000 zł

- 17) kosztów uzyskania przychodów ze źródeł przychodów znajdujących się na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub za granicą, jeżeli dochody z tych źródeł w ogóle nie podlegają opodatkowaniu albo są zwolnione od podatku dochodowego.”;

- 6) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Od dochodu, w rozumieniu art. 5, uzyskanego w roku podatkowym odlicza się poniesione w tym roku:

- 1) kwoty darowizn na cele społecznie użyteczne, w tym również na rzecz organizacji społecznych i fundacji — do wysokości nie przekraczającej 10% dochodu,
- 2) u osób określonych w art. 2 kwoty składki na ubezpieczenia społeczne podatnika i osób z nim współpracujących, pozostające w związku z wykonywaniem działalności określonej w art. 6 ust. 1 pkt 1—3.

2. Podstawę obliczenia podatku, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 3, stanowi nadwyżka dochodu po odliczeniach, o których mowa w ust. 1, ponad kwotę wolną od podatku.”;

- 7) w art. 19:

- a) ust. 1—4 otrzymują brzmienie:

„1. Podatek od osób, o których mowa w art. 2, ustala się według następującej skali:

2. Podatek obliczony według skali określonej w ust. 1 od dochodu określonego w art. 7 ust. 9 podwyższa się o 35%. Jeżeli podatnik osiąga również inne dochody, podwyżkę stosuje się do części podatku przypadającej proporcjonalnie od dochodu określonego w art. 7 ust. 9.
3. Podatek, z wyjątkiem należnego od dochodu określonego w art. 7 ust. 9, nie może być ustalony w kwocie przekraczającej 40% dochodu po odliczeniach określonych w art. 18 ust. 1.
4. Podatek od osób, o których mowa w art. 3, ustala się w wysokości 40% podstawy jego obliczenia.”,

b) ust. 4 oznacza się jako ust. 5,

c) dotychczasowy ust. 5 i 6 skreśla się;

8) art. 20 skreśla się;

9) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnikom określonym w art. 2, mającym na utrzymaniu członków najbliższej rodziny, przysługuje z tego tytułu ulga. Ulgę stosuje się w sposób następujący: od podatku obliczonego według zasad określonych w art. 19 odlicza się:

- 1) kwoty w wysokości 7,5% kwoty wolnej określonej w art. 8 — na małżonka, jeżeli nie osiąga on wynagrodzeń, emerytury, renty lub innych przychodów w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń ani przychodów w rozumieniu przepisów o podatku rolnym,
- 2) kwoty w wysokości 7,5% kwoty wolnej określonej w art. 8 — na każde dziecko pozostające na utrzymaniu podatnika, a także na każdego z rodziców i rodzeństwa niezdolnych do pracy i pozostających na utrzymaniu podatnika.”,

b) ust. 2, 3, 7 i 9 skreśla się;

10) dodaje się art. 21a—21c w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Podatek dochodowy obliczony według zasad określonych w art. 19 i 21 obniża się:

- 1) o 40% wydatków na budowę, rozbudowę i modernizację budowli oraz zakup i montaż urządzeń służących ochronie środowiska,
- 2) o 20% wydatków na zakup oraz montaż maszyn i urządzeń, jeżeli służą one:
 - a) działalności w zakresie przetwórstwa rolnego i spożywczego, z

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Podatek wynosi
ponad	do	
	3.600.000	20%
3.600.000	7.200.000	720.000 + 30% nadwyżki ponad 3.600.000 zł
7.200.000	10.800.000	1.800.000 + 40% nadwyżki ponad 7.200.000 zł
10.800.000		3.240.000 + 50% nadwyżki ponad 10.800.000 zł

- wyjątkiem wytwarzania spirytusu, wyrobów spirytusowych oraz wyrobów tytoniowych,
- b) działalności w zakresie produkcji materiałów budowlanych i wyrobów na potrzeby budownictwa mieszkaniowego, określonych w odrębnych przepisach dotyczących osób prawnych,
 - c) wdrażaniu osiągnięć naukowych i technicznych, których rodzaje określi, w drodze rozporządzenia, Przewodniczący Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów.
2. W wypadku gdy kwota obniżek, o których mowa w ust. 1, z tytułu wydatków poniesionych w danym roku podatkowym przekracza kwotę podatku należnego za ten rok, o nadwyżkę tych kwot obniża się podatek należny za następne lata.
 3. W razie przeniesienia własności środka trwałego, w związku z którym stosowane były obniżki, przed upływem pięciu lat od dnia zakończenia inwestycji albo przeznaczenia go w tym okresie na inne potrzeby niż określone w ust. 1, kwoty podatku wynikające z zastosowania obniżek ulegają zmniejszeniu proporcjonalnie do liczby pełnych miesięcy okresu pięcioletniego, w których środek trwały nie był wykorzystywany przez podatnika na cele określone w ust. 1.
 4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli przeniesienie własności środka trwałego nastąpiło w drodze dziedziczenia zakładu, a spadkobierca prowadzi nadal otrzymany w spadku zakład, lub nabywcą zakładu jest osoba podejmująca po raz pierwszy wykonywanie działalności gospodarczej, a zbywcą jest podatnik przechodzący na emeryturę lub rentę.
 5. Kwoty podatku, o których mowa w ust. 3, podatnik obowiązany jest uiścić terminie do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności określone w tym przepisie.
 6. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, określi sposób dokumentowania wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz tryb postępowania przy stosowaniu obniżek podatku z tytułu tych wydatków.
- Art. 21b. 1. Podatnicy, którzy osiągają dochody:
- 1) z działalności wytwórczej, usługowej lub handlowej,
 - 2) z działalności w zakresie zatrudnień, z których przychody nie podlegają opodatkowaniu podatkiem obrotowym lub podatkiem od wynagrodzeń,
 - 3) z najmu i dzierżawy oraz kapitałów i praw majątkowych,
- są obowiązani bez wezwania wpłacać w ciągu roku podatkowego zaliczki na podatek dochodowy według zasad określonych w ust. 2.
2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są obowiązani wpłacać zaliczki miesięczne. Wysokość zaliczek za miesiąc do listopada roku podatkowego ustala się w następujący sposób:
 - 1) oblicza się wysokość dochodu w stosunku rocznym w ten sposób, że dochód osiągnięty od początku roku dzieli się przez liczbę miesięcy, które upłynęły od początku roku i tak otrzymany iloraz mnoży się przez 12,
 - 2) od dochodu obliczonego w stosunku rocznym ustala się należny podatek według zasad określonych w art. 19,
 - 3) ustala się podatek należny od dochodu osiągniętego od początku roku, którym jest tyle dwunastych części podatku obliczonego zgodnie z pkt 2, ile miesięcy upłynęło od początku roku,
 - 4) należną zaliczkę za dany miesiąc stanowi różnica pomiędzy podatkiem należnym od początku roku, ustalonym zgodnie z pkt 3, a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.
 3. Podatnicy osiągający dochody określone w ust. 1 pkt 1, u których obowiązek opłacania podatku dochodowego powstał w ciągu roku, są obowiązani wpłacać zaliczki miesięczne według zasad określonych w ust. 2, z tym że:
 - 1) dla obliczenia wysokości dochodu w stosunku rocznym dochód osiągnięty od powstania obowiązku opłacania podatku dochodowego dzieli się przez liczbę miesięcy, które upłynęły od miesiąca, w którym powstał ten obowiązek, i tak otrzymany iloraz mnoży się przez liczbę miesięcy, które pozostały od tego miesiąca do końca roku,
 - 2) podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od powstania obowiązku opłacania podatku dochodowego jest tyle dwunastych części podatku należnego od dochodu obliczonego w stosunku rocznym, ile miesięcy upłynęło od powstania obowiązku opłacania podatku.

Jeżeli obowiązek opłacania podatku dochodowego powstał po dniu 15 danego miesiąca, miesiąca tego nie bierze się pod uwagę przy obliczaniu zaliczki, a dochód osiągnięty w tym czasie dolicza się do dochodu osiągniętego w miesiącu następnym.

4. Jeżeli działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ma charakter sezonowy i wykonywana jest w okresie krótszym niż rok, dla obliczenia wysokości dochodu w stosunku rocznym dochód przypadający na jeden miesiąc (ust. 3 pkt 1) mnoży się przez liczbę miesięcy, w których działalność będzie w danym roku wykonywana. W tym wypadku dla ustalenia wysokości podatku należnego od początku działalności podatek ustalony od dochodu obliczonego w stosunku rocznym dzieli się przez liczbę miesięcy, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, a iloraz mnoży się przez liczbę miesięcy, które upłynęły od miesiąca, w którym rozpoczęto działalność.
 5. Jeżeli podatnikowi przysługują obniżki określone w art. 21a lub w przepisach wydanych na podstawie art. 22 pkt 1, podatek należny od początku roku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zmniejsza się o kwotę tych obniżek przysługujących od początku roku.
 6. Zasady określone w ust. 2—4 mają odpowiednie zastosowanie do podatników osiągających dochody określone w ust. 1 pkt 2 i 3, jeżeli dochody te mają charakter periodyczny. U podatników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli osiągają oni równocześnie periodyczne dochody określone w ust. 1 pkt 2 i 3, dochody te dolicza się do dochodu z działalności wytwórczej, usługowej lub handlowej.
 7. Podatnicy, o których mowa w ust. 2—6, zaliczkę należną za miesiąc grudzień wpłacają wstępnie w wysokości należnej za listopad, a ostatecznie w wysokości określonej w art. 21c.
 8. Jeżeli podatnik uprawdopodobni, że zaliczki obliczone według zasad określonych w ustępach poprzedzających byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do podatku należnego od przewidywanego na dany rok dochodu, urząd skarbowy na wniosek podatnika może odpowiednio ograniczyć wysokość tych zaliczek.
 9. Jeżeli dochody określone w ust. 1 pkt 2 i 3 mają charakter nieperiodyczny, obowiązek wpłacania zaliczki powstaje, poczynając od miesiąca, w którym dochody te przekroczyły kwotę wolną od podatku. Zaliczkę za ten miesiąc stanowi podatek obliczony od tego dochodu według zasad określonych w art. 19. Zaliczkę za dalsze miesiące ustala się w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku a sumą zaliczek należnych za miesiące poprzedzające.
 10. Jeżeli dochody określone w ust. 9 osiągają podatnicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dochody te dolicza się w wysokości osiągniętej od początku roku każdorazowo do dochodu z działalności wytwórczej, usługowej lub handlowej obliczonego w stosunku rocznym.
 11. Zaliczki miesięczne za okres od stycznia do listopada uiszcza się w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Zaliczkę za grudzień, o której mowa w ust. 7, uiszcza się w terminie do dnia 20 tego miesiąca. W terminach płatności zaliczek za miesiące od stycznia do listopada podatnicy są obowiązani składać urzędom skarbowym deklaracje według ustalonego wzoru o wysokości dochodu osiągniętego od początku roku.
- Art. 21c. 1. Podatnicy są obowiązani składać urzędom skarbowym zeznania według ustalonego wzoru o wysokości dochodu osiągniętego w roku podatkowym w terminie do dnia 31 stycznia, a jeżeli podatnik prowadzi księgi handlowe — w terminie do dnia 31 marca następnego roku.
2. Obowiązek złożenia zeznania nie dotyczy osób, które posiadając źródła przychodów określone w art. 6 uzyskały dochód nie przekraczający kwoty wolnej od podatku.
 3. Podatnicy, na których ciąży obowiązek złożenia zeznania, są obowiązani w terminach określonych w ust. 1 wpłacić ostateczną zaliczkę za grudzień w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu wynikającego z zeznania a sumą zaliczek należnych za dany rok, obliczonych według zasad określonych w art. 21b. Jeżeli podatnikowi przysługują obniżki określone w art. 21a lub w przepisach wydanych na podstawie art. 22 pkt 1, przepis art. 21b ust. 5 stosuje się odpowiednio.
 4. Podatnicy prowadzący księgi handlowe dołączają do zeznania zamknięcie roczne z rachunkiem wyników, a podatnicy prowadzący księgi przychodów i rozchodów dołączają do zeznania te księgi.
 5. Podatek dochodowy wynikający z zeznania jest podatkiem należnym za dany rok, chyba że urząd skarbowy wyda decyzję, w której określi podatek w innej wysokości.”;
- 11) w art. 22 pkt 2 skreśla się.
- Art. 2. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191, z 1985 r. Nr 12, poz. 50 oraz z 1989 r. Nr 3, poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 1 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 - „5. Opodatkowaniu podlegają również nadmierne ubytki produktów objętych szczególnym nadzorem podatkowym oraz towary sprowadzone przez

osoby fizyczne lub nadesłane tym osobom z zagranicy, których rodzaje, sposób poboru podatku i wysokość stawek określi Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w drodze rozporządzenia.”;

- 2) w art. 3 ust. 1:
 - a) pkt 9 skreśla się,
 - b) w pkt 12 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z wyjątkiem eksportu wewnętrznego oraz wyrobów określonych przez Ministra Finansów.”;
- 3) w art. 4 ust. 2 wyrazy „art. 5—9” zastępuje się wyrazami „w art. 5—9a”;
- 4) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Przy opodatkowaniu towarów sprowadzonych przez osoby fizyczne lub nadesłanych tym osobom z zagranicy obrotem jest wartość celna towarów, powiększona o cło.”;
- 5) w art. 10:
 - a) w ust. 1 pkt 1 stawkę „15%” zastępuje się stawką „20%”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Finansów może w drodze rozporządzenia, a dla wyrobów spirytusowych i spirytusu w drodze zarządzenia, odpowiednio do wysokości stawek podatku obrotowego określonych dla jednostek gospodarki społecznej, ustalać od obrotów z niektórych rodzajów działalności albo ze sprzedaży określonych wyrobów bądź grup wyrobów stawki podatku obrotowego niższe lub wyższe od wymienionych w ust. 1 oraz określać warunki stosowania tych stawek.”,
 - c) ust. 4 skreśla się;
- 6) w art. 11 ust. 1 po wyrazie „materiałów” dodaje się wyrazy „sprowadzanych przez osoby fizyczne lub nadesłanych tym osobom z zagranicy a także”, a po wyrazach „zakupionych w” skreśla się wyraz „uspołecznionych”;
- 7) dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Urzędy celne są obowiązane obliczyć należny podatek obrotowy od towarów sprowadzonych przez osoby fizyczne lub nadesłanych tym osobom z zagranicy i przekazywać pobrany podatek za okresy miesięczne na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w Warszawie w terminie 23 dni po upływie każdego miesiąca.

2. Osoby fizyczne, o których mowa w art. 9a, obowiązane są wpłacić należny podatek obrotowy do kasy lub na rachunek bankowy urzędu celnego, który dokonał odprawy celnej, w terminie określonym dla uiszczenia cła.

3. W zakresie nie uregulowanym w ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące rozliczeń z tytułu cła.”.

Art. 3. Traci moc ustawa z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230 oraz z 1989 r. Nr 3, poz. 12 i Nr 35, poz. 192).

Art. 4. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U.

z 1987 r. Nr 12, poz. 77 oraz z 1989 r. Nr 3, poz. 12, Nr 35, poz. 192 i Nr 54, poz. 320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 pkt 3 skreśla się;
 - 2) w art. 15:
 - a) w ust. 1 stawkę „15%” zastępuje się stawką „20%”,
 - b) ust. 2 i 3 skreśla się,
 - c) w ust. 8 po wyrazie „drożdżowego” przecinek zastępuje się wyrazem „oraz”, a po wyrazie „ropo pochodnych” skreśla się wyrazy „oraz metali szlachetnych i produktów z tych metali”;
 - 3) w art. 18 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z wyjątkiem eksportu wewnętrznego oraz produktów określonych przez Ministra Finansów”;
 - 4) art. 21 skreśla się;
 - 5) w art. 22:
 - a) ust. 3 skreśla się,
 - b) w ust. 4 wyrazy „i 3” skreśla się;
 - 6) w art. 26:
 - a) pkt 1 i pkt 4 skreśla się,
 - b) w pkt 3 dodaje się wyrazy „z wyjątkiem działalności polegającej na skupie i sprzedaży walut obcych oraz bonów towarowych Banku PKO S.A.”,
 - c) w pkt 6 wyrazy „art. 15 ust. 2 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 15 ust. 4”;
 - d) w pkt 7 wyrazy „spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego i zakłady tego Związku” zastępuje się wyrazami „spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego”;
 - 7) art. 39—42 skreśla się;
 - 8) w art. 57 stawkę „15%” zastępuje się stawką „20%”, a wyrazy „do 1990 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1991 r.”;
 - 9) załączniki nr 1 i 2 skreśla się.
- Art. 5.** W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 1 ust. 1 wyrazy „i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej” skreśla się;
 - 2) w art. 2 wyrazy „a nabywca będący osobą prawną, jeżeli miał siedzibę w Polsce” skreśla się;
 - 3) w art. 3:
 - a) pkt 2 skreśla się,
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nabycie w drodze darowizny pieniędzy lub innych rzeczy przez osobę zaliczoną do I grupy podatkowej w wysokości nie przekraczającej 5.000.000 zł od jednego darczyńcy, a od wielu darczyńców łącznie nie więcej niż 10.000.000 zł w okresie 5 lat od daty pierwszej darowizny, jeżeli pieniądze te lub rzeczy obdarowany przeznaczy na wkład budowlany lub mieszkaniowy do spółdzielni, budowę lokalu w małym domu mieszkalnym, budowę domu jednorodzinnego albo nabycie od Państwa lokalu mieszkalnego, stanowiącego odrębną nieruchomość.”;
 - 4) w art. 4:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 7 skreśla się,
 - w pkt 9 lit. a) wyrazy „I, II i III” zastępuje się wyrazami „I i II”.

— pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) nabycie przez osobę zaliczoną do I grupy podatkowej w drodze spadku lub darowizny zakładu wytwórczego, budowlanego, handlowego lub usługowego, pod warunkiem że zakład ten będzie prowadzony przez tę osobę nadal przez okres co najmniej 5 lat od dnia przyjęcia spadku albo darowizny; niedotrzymanie tego warunku powoduje utratę zwolnienia od podatku, z wyjątkiem wypadków niemożności dalszego prowadzenia tej działalności na skutek zdarzeń losowych; w wypadkach tych podatek obniża się proporcjonalnie do okresu prowadzenia działalności przez spadkobiercę lub obdarowanego,

11) nabycie przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą w drodze darowizny maszyn, urządzeń i narzędzi otrzymanych z zagranicy, pod warunkiem że otrzymane maszyny, urządzenia i narzędzia zainstaluje w prowadzonym przez siebie zakładzie i w ciągu 3 lat od dnia przyjęcia darowizny nie sprzeda ich lub nie przekaże bezpłatnie osobom trzecim; niedotrzymanie tego warunku powoduje utratę zwolnienia,”

— pkt 13 skreśla się,

b) w ust. 2 wyrazy „złożą urzędowi skarbowemu oświadczenie, iż” skreśla się,

c) w ust. 3 wyrazy „10—13” zastępuje się wyrazami „10—12”,

d) w ust. 4 wyrazy „albo siedzibę” skreśla się,

e) ust. 5 i 6 skreśla się;

5) w art. 8:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W wypadku nabycia w drodze spadku samochodu osobowego, motocykla, samochodu ciężarowego, ciągnika drogowego, ciągnika kołowego uniwersalnego rolniczego, wartość tych pojazdów przyjmuje się w wysokości odpowiadającej cenie z dnia złożenia zeznania podatkowego, stosowanej przy ich sprzedaży przez wyspecjalizowane państwowe jednostki obro-

tu towarowego, z wyjątkiem sprzedaży dokonywanej w drodze przetargów, z uwzględnieniem stopnia zużycia. W razie gdy przedmiotem nabycia są samochody, motocykle lub ciągniki, których sprzedaż nie jest prowadzona przez państwowe jednostki obrotu towarowego, ich wartość przyjmuje się w wysokości wartości rynkowej.”

b) w ust. 8 wyrazy „I, II lub III” zastępuje się wyrazami „I lub II”, a wyraz „IV” zastępuje się wyrazem „III”,

c) w ust. 9 wyraz „określa” zastępuje się wyrazami „może określić”;

6) w art. 9:

a) w ust. 1:

— w pkt 1 kwotę „300.000 zł” zastępuje się kwotą „5.000.000 zł”,

— w pkt 2 kwotę „225.000 zł” zastępuje się kwotą „3.750.000 zł”,

— w pkt 3 kwotę „150.000 zł” zastępuje się kwotą „2.500.000 zł”,

— pkt 4 skreśla się,

b) ust. 3 skreśla się;

7) w art. 13 ust. 6 wyraz „wieczystego” skreśla się,

8) w art. 14:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do poszczególnych grup podatkowych zalicza się:

1) do grupy I — małżonka, zstępnych, wstępnych, pasierba, zięcia, synową, rodzeństwo, ojczyma, macochę i teściów,

2) do grupy II — zstępnych rodzeństwa, rodzeństwo rodziców, zstępnych i małżonków pasierbów, małżonków rodzeństwa i rodzeństwo małżonków, małżonków rodzeństwa małżonków, małżonków innych zstępnych,

3) do grupy III — innych nabywców.”

b) ust. 5 skreśla się;

9) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatek oblicza się od nadwyżki podstawy opodatkowania ponad kwotę wolną od podatku według następujących skal:

kwoty nadwyżki w zł ponad	do	podatek wynosi	
1) od nabywców zaliczonych do I grupy podatkowej:			
	3.400.000		5% od nadwyżki
3.400.000 —	6.800.000	170.000 zł i	7% od nadwyżki ponad 3.400.000 zł
6.800.000 —	10.200.000	408.000 zł i	9% od nadwyżki ponad 6.800.000 zł
10.200.000 —	13.600.000	714.000 zł i	11% od nadwyżki ponad 10.200.000 zł
13.600.000 —	17.000.000	1.088.000 zł i	13% od nadwyżki ponad 13.600.000 zł
17.000.000 —	20.400.000	1.530.000 zł i	15% od nadwyżki ponad 17.000.000 zł
20.400.000 —	23.800.000	2.040.000 zł i	17% od nadwyżki ponad 20.400.000 zł
23.800.000		2.618.000 zł i	19% od nadwyżki ponad 23.800.000 zł
2) od nabywców zaliczonych do II grupy podatkowej:			
	3.400.000		11% od nadwyżki
3.400.000 —	6.800.000	374.000 zł i	14% od nadwyżki ponad 3.400.000 zł
6.800.000 —	10.200.000	850.000 zł i	17% od nadwyżki ponad 6.800.000 zł
10.200.000 —	13.600.000	1.428.000 zł i	20% od nadwyżki ponad 10.200.000 zł
13.600.000 —	17.000.000	2.108.000 zł i	23% od nadwyżki ponad 13.600.000 zł
17.000.000 —	20.400.000	2.890.000 zł i	26% od nadwyżki ponad 17.000.000 zł
20.400.000 —	23.800.000	3.774.000 zł i	29% od nadwyżki ponad 20.400.000 zł
23.800.000		4.760.000 zł i	32% od nadwyżki ponad 23.800.000 zł

3) od nabywców zaliczonych do III grupy podatkowej:

	3.400.000		17% od nadwyżki	
3.400.000 — 6.800.000		578.000 zł i	21% od nadwyżki ponad 3.400.000 zł	
6.800.000 — 10.200.000		1.292.000 zł i	25% od nadwyżki ponad 6.800.000 zł	
10.200.000 — 13.600.000		2.142.000 zł i	29% od nadwyżki ponad 10.200.000 zł	
13.600.000 — 17.000.000		3.128.000 zł i	33% od nadwyżki ponad 13.600.000 zł	
17.000.000 — 20.400.000		4.250.000 zł i	37% od nadwyżki ponad 17.000.000 zł	
20.400.000 — 23.800.000		5.508.000 zł i	41% od nadwyżki ponad 20.400.000 zł	
23.800.000		6.902.000 zł i	45% od nadwyżki ponad 23.800.000 zł,	

nie więcej jednak niż 40% podstawy obliczenia",

b) w ust. 2 wyrazy „20%” zastępuje się wyrazami „12%”;

10) w art. 16:

a) w ust. 1:

— w pkt 1 kwotę „900.000 zł” zastępuje się kwotą „15.000.000 zł”,

— w pkt 2 kwotę „600.000 zł” zastępuje się kwotą „10.000.000 zł”,

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nabytego w drodze spadku przez osoby zaliczone do III grupy podatkowej, sprawujące przez co najmniej 2 lata opiekę nad wymagającym takiej opieki spadkodawcą na podstawie umowy zawartej z nim przed terenowym organem administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego i za zgodą tego organu — do łącznej wysokości 10.000.000 zł”,

— pkt 4 skreśla się,

b) w ust. 2 wyrazy „i złożą oświadczenie, że co najmniej przez 5 lat od daty powstania obowiązku podatkowego będą zamieszkiwać w nabytym budynku lub lokalu, oraz” zastępuje się wyrazami „oraz co najmniej przez 5 lat od daty powstania obowiązku podatkowego będą zamieszkiwać w nabytym budynku lub lokalu i”,

c) w ust. 3 po wyrazach „ust. 2” dodaje się wyrazy „albo niezachowania warunku zamieszkiwania w nim w okresie przewidzianym w tym przepisie,”;

11) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, podwyższy:

1) kwoty wartości rzeczy i praw majątkowych nie podlegające opodatkowaniu, określone w art. 3 pkt 3 oraz w art. 9 ust. 1,

2) przedziały nadwyżki kwot wartości rzeczy i praw majątkowych podlegających opodatkowaniu podatkiem od spadków i darowizn, określone w skalach, o których mowa w art. 15 ust. 1,

3) kwoty wartości rzeczy i praw majątkowych wyłączone z podstawy opodatkowania, określone w art. 16 ust. 1,

w wypadku wzrostu cen towarów niezwyrodniościowych trwałego użytku o ponad 20%, w stopniu odpowiadającym wzrostowi tych cen.

2. Wskaźnik wzrostu cen, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie komu-

nikatów Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału.”

Art. 6. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268, z 1986 r. Nr 46, poz. 225, z 1988 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 7, poz. 45, Nr 10, poz. 53, Nr 35, poz. 192 i Nr 49, poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 wyrazy „indywidualnych i uspołecznionych” skreśla się,

b) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) osoby fizycznej lub osoby prawnej,

2) jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej.”;

2) w art. 1 ust. 5, art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2 wyrazy „Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej”;

3) w art. 2:

a) w pkt 3 wyrazy „uznanymi za ochronne” skreśla się,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zajęte na prowadzenie innej działalności gospodarczej niż działalność rolnicza,”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Obowiązek podatkowy w podatku rolnym od gruntów ciąży na osobach fizycznych i osobach prawnych będących w dniu 1 stycznia roku podatkowego właścicielami lub samoistnymi posiadaczami gospodarstw rolnych.

2. Obowiązek podatkowy w podatku rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej ciąży na osobach fizycznych i osobach prawnych będących właścicielami lub samoistnymi posiadaczami gruntu, na którym prowadzone są działy specjalne, i powstaje od miesiąca, w którym rozpoczęto prowadzenie tych działów.

3. Obowiązek podatkowy z tytułów określonych w ust. 1 i 2 ciąży na osobach prawnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości

ci prawnej również wtedy, gdy są one posiadaczami zależnymi.

4. Jeżeli gospodarstwo rolne lub dział specjalny produkcji rolnej stanowi wspólność małżonków lub odrębną własność każdego z nich, obowiązek podatkowy ciąży łącznie na obojgu małżonkach.
5. W wypadku chowu zwierząt futerkowych przez osoby fizyczne obowiązek podatkowy ciąży na właścicielu zwierząt, pod warunkiem udokumentowania własności tych zwierząt.
6. Obowiązek podatkowy w podatku rolnym ciąży także na osobach fizycznych, osobach prawnych oraz na jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, które gospodarują na gruntach stanowiących własność Skarbu Państwa na podstawie zawartej umowy lub

bezumownie, z tym że obowiązek podatkowy w podatku rolnym od gruntów rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku, w którym objęto grunty w zagospodarowanie, a jeżeli objęcie nastąpiło po żniwach — z dniem 1 stycznia roku następnego. Obowiązek podatkowy, wygasa z upływem tego roku, w ciągu którego ustało gospodarowanie, a jeżeli gospodarowanie ustało przed żniwami — z końcem roku poprzedniego.”;

- 5) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Obowiązek podatkowy, o którym mowa w art. 3, nie dotyczy:

- 1) Skarbu Państwa,
- 2) rad narodowych.”;

- 6) w art. 4:

- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ustala się następujące przeliczniki powierzchni użytków rolnych:

Rodzaje użytków rolnych:	Grunty orne				Łąki i pastwiska			
	Okręgi podatkowe	I	II	III	IV	I	II	III
Klasy użytków rolnych	Przeliczniki							
I	1,95	1,80	1,65	1,45	1,75	1,60	1,45	1,35
II	1,80	1,65	1,50	1,35	1,45	1,35	1,25	1,10
IIIa	1,65	1,50	1,40	1,25				
III					1,25	1,15	1,05	0,95
IIIb	1,35	1,25	1,15	1,00				
IVa	1,10	1,00	0,90	0,80				
IV					0,75	0,70	0,60	0,55
IVb	0,80	0,75	0,65	0,60				
V	0,35	0,30	0,25	0,20	0,20	0,20	0,15	0,15
VI	0,20	0,15	0,10	0,05	0,15	0,15	0,10	0,05

- b) ust. 6 skreśla się;

- 7) w art. 5:

- a) w ust. 2 liczbę 0,5 zastępuje się liczbą 1,5,
- b) w ust. 3 liczbę 0,5 zastępuje się liczbą 1,5;

- 8) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Podatek rolny od gruntów z 1 ha przeliczeniowego wynosi:

- 1) za I półrocze roku podatkowego — równowartość pieniężną 1,25 q żyta, obliczoną według średniej ceny skupu żyta za IV kwartał roku poprzedzającego rok podatkowy,
- 2) za II półrocze roku podatkowego — równowartość pieniężną 1,25 q żyta, obliczoną według średniej ceny skupu żyta za II kwartał tego roku.

2. Średnie ceny skupu, o których mowa w ust. 1, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Mo-

nitor Polski” w terminie 30 dni po upływie kwartału.”;

- 9) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Osoby prawne i państwowe jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej są obowiązane obliczać i odprowadzać podatek rolny od gruntów — bez wezwania — na rachunek budżetu właściwej ze względu na miejsce położenia gruntów rady narodowej stopnia podstawowego.”;

- 10) w art. 7 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Od dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania ustalonego w sposób określony w ust. 1 lub 4 odlicza się kwoty dokonanych darowizn na rzecz społecznie użyteczne, w tym również na rzecz organizacji społecznych i fundacji — do wysokości nie przekraczającej 10% tego dochodu.”;

- 11) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Podatek rolny od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej ustala się według następującej skali:

Dochód podlegający opodatkowaniu rocznie w zł	Podatek wynosi
ponad 4.000.000 do 5.000.000	10%
4.000.000 — 5.000.000	400.000 zł + 20% od kwoty ponad 4.000.000 zł
5.000.000 — 7.000.000	600.000 zł + 30% od kwoty ponad 5.000.000 zł
7.000.000 — 10.000.000	1.200.000 zł + 40% od kwoty ponad 7.000.000 zł
10.000.000 i więcej	2.400.000 zł + 50% od kwoty ponad 10.000.000 zł, nie więcej niż 40% dochodu podlegającego opodatkowaniu

2. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, może podwyższyć kwotę dochodu z działów specjalnych produkcji rolnej, podlegającą opodatkowaniu według stałej stawki procentowej, oraz zmniejszać stawki podatku określone w ust. 1.”;

12) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Jeżeli osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej oprócz dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej, przekraczających w roku podatkowym 4 mln zł, osiąga również dochody w rozumieniu przepisów o podatku wyrównawczym lub o podatku dochodowym, podatek rolny od dochodów z działów specjalnych ustala się w następujący sposób:

- 1) od sumy dochodów — po odliczeniu należnego podatku wyrównawczego lub podatku dochodowego — oblicza się podatek według skali określonej w art. 8,
 - 2) ustala się stopę procentową tak obliczonej kwoty podatku do tego dochodu,
 - 3) ustaloną w ten sposób stopę procentową stosuje się do dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do małżonków osiągających dochody z działów specjalnych produkcji rolnej, jeżeli jedno z nich lub oboje uzyskują dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.
3. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, ustala szczegółowe zasady i tryb wymiaru podatku od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej.”;

13) art. 10 skreśla się;

14) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Osoby prawne i państwowe jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej są obowiązane obliczać i odprowadzać podatek rolny od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej — bez wezwania — na rachunek urzędu skarbowego, na którego terenie działania znajdują się prowadzone przez nie działły specjalne produkcji rolnej.”;

15) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Zwalnia się od podatku rolnego od gruntów:

- 1) użytki rolne klasy VI i VIz,
 - 2) grunty położone w pasie drogi granicznej,
 - 3) grunty orne, łąki i pastwiska objęte melioracją — w roku, w którym uprawy zostały zniszczone wskutek robót drenarskich,
 - 4) grunty nabyte w drodze kupna na utworzenie nowego lub powiększenie już istniejącego gospodarstwa oraz grunty Państwowego Funduszu Ziemi objęte w trwale zagospodarowanie — na okres 5 lat,
 - 5) grunty powstałe z zagospodarowania nieużytków — na okres 5 lat, licząc od roku następnego po zakończeniu zagospodarowania,
 - 6) grunty otrzymane w drodze wymiany lub scalenia — na 1 rok następujący po roku, w którym dokonano wymiany lub scalenia gruntów.
2. Okres zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, liczy się od roku podatkowego następującego po roku, w którym zawarto umowę sprzedaży gruntów lub przyjęcia gruntów w trwale zagospodarowanie.
3. Po upływie okresu zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, 5 i 6, stosuje się ulgę w podatku rolnym od gruntów, polegającą na obniżeniu podatku w pierwszym roku podatkowym o 75% i w drugim roku o 50%.
4. W razie nabycia gruntów od indywidualnych właścicieli gospodarstw rolnych, nie stosuje się zwolnienia, jeżeli nabywca jest małżonkiem, krewnym w linii prostej, pasierbem, zięciem lub synową sprzedawcy gruntów.
5. Ulgi z tytułu nabycia gruntów z Państwowego Funduszu Ziemi w drodze kupna nie stosuje się, jeżeli przedmiotem nabycia są grunty objęte uprzednio przez nabywcę w trwale zagospodarowanie.
6. Za trwale zagospodarowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 i ust. 5, uważa się objęcie gruntów w dzierżawę lub użytkowanie na okres nie krótszy niż 10 lat.”;

16) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Podatnikom podatku rolnego przysługuje ulga inwestycyjna z tytułu wydatków poniesionych na:

- 1) budowę lub modernizację budynków inwentarskich oraz obiektów służących ochronie środowiska,
- 2) zakup i zainstalowanie:
 - a) deszczowni,
 - b) urządzeń melioracyjnych i urządzeń zaopatrzenia gospodarstwa w wodę,
 - c) urządzeń do wykorzystywania na cele produkcyjne naturalnych źródeł energii (wiatru, biogazu, słońca, spadku wód).
2. Ulga inwestycyjna polega na odliczeniu od należnego podatku rolnego 25% udokumentowanych rachunkami nakładów inwestycyjnych.
3. Ulga z tytułu tej samej inwestycji nie może być stosowana dłużej niż przez 15 lat.
4. Podatnik traci prawo do odliczenia od podatku rolnego nie wykorzystanej kwoty ulgi inwestycyjnej w przypadku sprzedaży obiektów i urządzeń, od których przyznana została ta ulga, lub przeznaczenia ich na inne cele niż określone w ust. 1.
5. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, określi tryb postępowania przy stosowaniu ulg inwestycyjnych.”;

17) po art. 13 dodaje się art. 13a—13c w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Przy opodatkowaniu gospodarstw rolnych:

- 1) żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową lub długotrwale przeszkolenie wojskowe,
- 2) osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej w formie skoszarowanej — prowadzących te gospodarstwa bezpośrednio przed powołaniem do służby, stosuje się ulgę w podatku rolnym od gruntów w wysokości 60%.
2. Przy opodatkowaniu gospodarstw rolnych członków rodzin osób wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2, które bezpośrednio przed powołaniem do służby pracowały w tych gospodarstwach, stosuje się ulgę w podatku rolnym od gruntów w wysokości 40%.
3. Ulgi określone w ust. 1 i 2 przysługują, jeżeli służba trwała co najmniej 9 miesięcy.

Art. 13b. 1. Podatek rolny od gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich obniża się o 30% dla gruntów klas I, II, IIIa, III i IIIb, a o 60% dla gruntów klas IVa, IV, IVb i V.

2. Za miejscowości położone na terenach podgórskich i górskich uważa się miej-

scowości, w których co najmniej 50% użytków rolnych jest położonych powyżej 350 m nad poziomem morza. Wykaz tych miejscowości dla województwa ustala terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego.

- Art. 13c. 1. W razie wystąpienia klęski żywiołowej, która spowodowała istotne szkody w budynkach, ziemiopłodach, inwentarzu żywym lub martwym albo w drzewostanie, przyznaje się podatnikom ulgi w podatku rolnym przez zaniechanie jego ustalania albo poboru w całości lub w części, w wysokości zależnej od rozmiarów strat spowodowanych klęską w gospodarstwie rolnym.
2. Przy przyznawaniu ulg i ustalaniu ich wysokości uwzględnia się wysokość otrzymanego odszkodowania z tytułu ubezpieczenia ustawowego.
3. Ulgę przyznaje się za ten rok podatkowy, w którym klęska miała miejsce; jeżeli klęska miała miejsce po zapłaceniu podatku za dany rok, ulgę stosuje się w następnym roku podatkowym.”

Art. 7. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1—11 otrzymują brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości, podatku drogowym, podatku od posiadania psów, opłacie targowej, opłacie miejscowej oraz opłacie administracyjnej.

Art. 2. Obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, które:

- 1) są właścicielami, samoistnymi posiadaczami nieruchomości lub obiektów budowlanych nie złączonych trwale z gruntem,
- 2) posiadają, w tym również bez tytułu prawnego, nieruchomości lub obiekty budowlane nie związane trwale z gruntem, stanowiące własność Państwa,
- 3) są użytkownikami wieczystymi nieruchomości.

Art. 3. 1. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają:

- 1) budynki lub ich części,
- 2) budowle związane wyłącznie z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza,
- 3) grunty nie objęte przepisami o podatku rolnym,
- 4) grunty objęte przepisami o podatku rolnym, związane z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza.

2. Za działalność rolniczą, w rozumieniu ustawy uważa się produkcję roślinną i zwierzęcą, w tym również produkcję materiału siewnego, szkółkarskiego, hodowlanego oraz reprodukcyjnego, produkcję warzywniczą gruntową i szklarniową, roślin ozdobnych, grzybów uprawnych, sadownictwa, hodowlę i produkcję materiału zarodowego zwierząt, ptactwa i owadów, produkcję zwierzęcą typu przemysłowego fermowego oraz hodowlę ryb.
3. Za budynek w rozumieniu ustawy uważa się obiekt budowlany umocowany w ziemi lub na ziemi, posiadający ściany lub słupy albo filary oraz pokrycie dachowe.

Art. 4. 1. Podstawę opodatkowania stanowi:

- 1) dla budynków mieszkalnych podlegających ustawowemu ubezpieczeniu, z wyjątkiem ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej — wartość ustalona dla celów ubezpieczenia ustawowego,
 - 2) dla pozostałych budynków oraz części budynków mieszkalnych, o których mowa w pkt 1, zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej — powierzchnia użytkowa,
 - 3) dla budowli — ich wartość początkowa określona według zasad przewidzianych w odrębnych przepisach dla celów amortyzacji, chociażby były one całkowicie zamortyzowane,
 - 4) dla gruntów — powierzchnia tych gruntów.
2. Jeżeli część budynku mieszkalnego zajęta jest na prowadzenie działalności gospodarczej, podstawę opodatkowania części mieszkalnej budynku stanowi część wartości ubezpieczeniowej budynku odpowiadająca procentowemu stosunkowi powierzchni użytkowej zajętej na cele mieszkalne do powierzchni użytkowej całego budynku.

Art. 5. 1. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że podatek ten nie może przekroczyć rocznie:

- 1) od budynków mieszkalnych lub ich części — 0,1% ich wartości,
 - 2) od budowli — 2% ich wartości,
 - 3) od 1 m² powierzchni użytkowej budynków lub ich części wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 2:
 - a) związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą — 15.000 zł,
 - b) od pozostałych — 5.000 zł,
 - 4) od 1 m² powierzchni gruntów:
 - a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej — 500 zł,
 - b) pozostałych — 50 zł.
2. Rady narodowe stopnia podstawowego mogą obniżać do 50% stawki podatku określone w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1.
3. Za grunty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej uważa się grunty

zabudowane i nie zabudowane, służące dla potrzeb prowadzonej działalności gospodarczej, a w szczególności:

- 1) grunty pod budynkami produkcyjnymi, magazynowymi, administracyjnymi, socjalnymi, hotelowymi,
- 2) grunty pod budowlami i urządzeniami,
- 3) grunty zajęte na drogi wewnętrzne i place manewrowe, place składowe, zieleńce oraz tereny, na których są lub będą realizowane zadania inwestycyjne.

Art. 6. 1. Obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku.

2. Jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli albo budynku lub jego części, obowiązek podatkowy powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo w którym rozpoczęto użytkowanie budynku lub jego części przed ich ostatecznym wykończeniem.

3. Jeżeli w ciągu roku podatkowego nastąpiła zmiana sposobu wykorzystania budynku albo gruntu lub ich części, mająca wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku, podatek ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła ta zmiana.

4. Obowiązek podatkowy wygasa z upływem miesiąca, w którym ustały okoliczności uzasadniające ten obowiązek.

5. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał lub wygasł w ciągu roku, podatek za ten rok ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek.

6. Osoby fizyczne oraz jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, z wyjątkiem wymienionych w ust. 7, są obowiązane złożyć właściwemu organowi podatkowemu wykaz nieruchomości, sporządzony na formularzu według ustalonego wzoru, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia okoliczności uzasadniających powstanie obowiązku w podatku od nieruchomości oraz informować ten organ o zaistnieniu zmian, o których mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od ich zaistnienia.

7. Osoby prawne oraz państwowe jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej są obowiązane:

- 1) składać właściwemu organowi podatkowemu deklaracje na podatek od nieruchomości na dany rok podatkowy, sporządzone na formularzu według ustalonego wzoru, do dnia 31 stycznia tego roku, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał po tej dacie — w ter-

minie — 14 dni od dnia wystąpienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku; w razie zaistnienia zmian, o których mowa w ust. 3, skorygować odpowiednio deklaracje w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian,

- 2) wpłacać obliczony w deklaracji podatek od nieruchomości — bez wezwania — na rachunek budżetu właściwej rady narodowej stopnia podstawowego za poszczególne miesiące w terminie do dnia 15 każdego miesiąca.

Art. 7. 1. Nie podlegają podatkowi od nieruchomości:

- 1) budynki mieszkalne o powierzchni całkowitej powyżej 800 m² oraz budowle związane z tymi budynkami, z wyjątkiem znajdujących się w tych budynkach lokali zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej,
- 2) budynki mieszkalne o powierzchni całkowitej poniżej 800 m², stanowiące własność spółdzielni mieszkaniowych, z wyjątkiem znajdujących się w tych budynkach lokali zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej,
- 3) lokale w małych domach mieszkalnych zajmowane na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale lokalu mieszkalnego, z wyjątkiem lokali zajmowanych na prowadzenie działalności gospodarczej,
- 4) grunty związane z budynkami i budowlami, o których mowa w pkt 1, 2 i 3,
- 5) budynki mieszkalne lub ich części stanowiące własność osób fizycznych i osób prawnych oraz państwowych jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej prowadzących gospodarstwa rolne, zajęte na mieszkania przez osoby utrzymujące się z pracy w tych gospodarstwach, albo emerytów lub rencistów, otrzymujących świadczenia z tytułu pracy w gospodarstwach rolnych,
- 6) budynki gospodarcze związane z prowadzeniem gospodarstwa rolnego lub działu specjalnego produkcji rolnej,
- 7) budynki lub ich części przydzielone do bezpłatnego użytkowania osobie, która przekazała w zamian za emeryturę lub rentę gospodarstwo rolne Państwu, jeżeli nie są wynajęte lub wydzierżawione, a także działki gruntu przydzielone do bezpłatnego użytkowania takiej osobie,
- 8) budynki lub ich części zajęte na:
 - a) domy opieki społecznej,
 - b) żłobki, przedszkola, szkoły podstawowe, ogólnokształcące i zawodowe, szkoły wyższe oraz internaty przy tych szkołach,

- c) muzea i archiwa udostępnione do użytku publicznego oraz biblioteki publiczne, teatry, filharmonie, opery i operetki, orkiestry symfoniczne i kameralne, zespoły pieśni i tańca, a także zespoły chóralskie,
- d) działalność charytatywną — w okresie jej wykonywania,
- e) potrzeby społecznej służby zdrowia oraz zakładów i jednostek budżetowych, z wyjątkiem wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej,
- f) potrzeby i prowadzenie przez stowarzyszenia statutowej działalności wśród dzieci i młodzieży w zakresie oświaty, wychowania, nauki i techniki, kultury fizycznej i sportu, z wyjątkiem wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej,
- 9) budynki i grunty wpisane do rejestru zabytków — pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, z wyjątkiem części zajmowanych na prowadzenie działalności gospodarczej,
- 10) pod warunkiem wzajemności — nieruchomości będące własnością państw obcych lub organizacji międzynarodowych albo przekazane im w użytkowanie wieczyste, przeznaczone na siedziby przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i innych misji korzystających z przywilejów i immunitetów na mocy ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych,
- 11) budynki lub budowle oraz grunty stanowiące własność lub będące w posiadaniu spółdzielni inwalidów lub spółdzielni niewidomych oraz związków tych spółdzielni, zajęte na ośrodki rehabilitacyjno-lecznicze lub wypożyczkowe dla inwalidów lub niewidomych,
- 12) nieruchomości lub ich części, stanowiące własność ociemniałych inwalidów I grupy, z którymi nie zamieszkują wspólnie dorosłe dzieci posiadające własne źródła utrzymania, z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej,
- 13) budynki, budowle oraz grunty należące do kolei państwowych, portów lotniczych, rzecznych i morskich,
- 14) państwowe przedsiębiorstwa użyteczności publicznej oraz państwowa jednostka organizacyjna „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,
- 15) budynki i budowle wybudowane na terenie nowych budów, jeżeli są wykorzystywane na potrzeby tych budów przez okres realizacji budowy oraz w okresie 6 miesięcy po oddaniu jej do użytku,

- 16) rurowości i zajęte pod nie grunty,
- 17) pracownicze ogrody działkowe oraz znajdujące się na ich terenie budynki, jeżeli nie przekraczają norm powierzchni ustalonych dla tych budynków w statucie Polskiego Związku Działkowców lub wydanym na jego podstawie regulaminie pracowniczych ogrodów działkowych,
- 18) drogi publiczne,
- 19) grunty:
 - a) określone jako leśne w przepisach o państwowym gospodarstwie leśnym,
 - b) zajęte na tereny leśne pasów ochronnych,
 - c) zajęte na cele dróg publicznych oraz przez zarządy tych dróg,
 - d) wyeksploatowanych wyrobisk górniczych,
 - e) zajęte trwale na obozowiska oraz bazy wypoczynkowe dla dzieci i młodzieży,
- 20) nieruchomości lub ich części stanowiące własność osób prawnych kościołów i innych związków wyznaniowych lub używanych przez nie na podstawie innego tytułu prawnego, korzystające ze zwolnienia od podatku od nieruchomości na podstawie przepisów szczególnych.

- Art. 8. 1. Obowiązek podatkowy w podatku drogowym ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości prawnej oraz organizacjach politycznych — z tytułu posiadania pojazdów samochodowych, przyczep, ciągników, motocykli, motorowerów oraz wyposażonych w silniki jachtów, -promów i łodzi.
2. Obowiązek podatkowy, o którym mowa w ust. 1, powstaje od pierwszego dnia miesiąca, w którym nastąpiła rejestracja, a jeżeli przedmiot opodatkowania nie podlega rejestracji — od miesiąca następującego po miesiącu, w którym objęto ten przedmiot w posiadanie.
 3. Obowiązek podatkowy, o którym mowa w ust. 1, wygasa z końcem roku, w którym dokonano wyrejestrowania przedmiotów opodatkowania, a jeżeli przedmioty nie podlegają rejestracji — z końcem roku, w którym ustało ich posiadanie.

Art. 9. 1. Opodatkowaniu nie podlegają:

- 1) pod warunkiem wzajemności — pojazdy samochodowe oraz jachty i łodzie, będące w posiadaniu przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i innych misji zagranicznych, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, oraz członków ich perso-

nelu, jak również innych osób zrównanych z nimi, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca stałego pobytu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

- 2) samochody osobowe, motocykle oraz motorowery należące do inwalidów i używane przez nich do celów niezarobkowych, z tym że zwolnienie to obejmuje tylko jeden pojazd,
 - 3) pojazdy należące do jednostek budżetowych, zakładów budżetowych oraz szkół wyższych,
 - 4) pojazdy używane do przewozów pasażerskich w ramach regularnej komunikacji autobusowej oraz pojazdy należące do przedsiębiorstw (zakładów) komunikacji miejskiej i oczyszczania, z wyjątkiem taksówek,
 - 5) pojazdy wpisane do rejestru zabytków i ujęte w centralnej kartotece Komisji Technicznej Polskiego Związku Motorowego Pojazdów Zabytkowych,
 - 6) pojazdy samochodowe należące do jednostek organizacyjnych dróg publicznych,
 - 7) pojazdy samochodowe należące do instytucji charytatywnych, kościołów i innych związków wyznaniowych, wykorzystywane bezpośrednio do prowadzenia działalności charytatywnej,
 - 8) łodzie służące do zawodowego połowu ryb oraz łodzie w gospodarstwach rolnych służące do przewozu ziemiopłodów,
 - 9) łodzie motorowe o pojemności skokowej silnika poniżej 200 cm³ oraz jachty mieczowe z silnikiem o pojemności skokowej silnika poniżej 200 cm³.
2. Za inwalidów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uważa się:
- 1) inwalidów I i II grupy,
 - 2) inwalidów III grupy ze schorzeniami (uszkodzeniami) kończyn, którzy zgodnie z orzeczeniem zakładu społecznej służby zdrowia, upoważnionego do prowadzenia badań lekarskich kierowców i kandydatów na kierowców, mogą kierować pojazdem,
 - 3) inwalidów, którym ze względu na rodzaj schorzenia (inwalidztwa) zostały przyznane pojazdy przez właściwy organ administracji państwowej bądź u których zakład społecznej służby zdrowia stwierdził przydatność posiadania pojazdu ze względu na inwalidztwo,
 - 4) inwalidów wojennych i wojskowych.
3. Zwolnienie od podatku określone w ust. 1 pkt 2 stosuje się również, gdy pojazd jest zarejestrowany na współmałżonka lub jednego z rodziców inwalidy, pozostających z nim we wspólnym gospodarstwie domowym.

- Art. 10. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, określa wysokość stawek podatku drogowego, z uwzględnieniem rodzaju środka transportowego, jego ładowności, pojemności silnika lub masy całkowitej, oraz tryb i organy właściwe do wymiaru i poboru podatku, z tym że roczna stawka podatku od posiadania jednego środka transportowego, określonego w art. 8 ust. 1, nie może przekroczyć:
- 1) od motocykla, motoroweru oraz samochodu osobowego 500.000 zł,
 - 2) od pozostałych środków transportowych 900.000 zł.
- Art. 11. 1. Osoby fizyczne uiszczają podatek drogowy od środków transportowych podlegających rejestracji bez wezwania — w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych podległych dyrekcji wojewódzkiej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” właściwej ze względu na miejsce zarejestrowania pojazdu. Wpływy z tytułu podatku dyrekcje wojewódzkie, po potrąceniu wynagrodzenia należnego za pobór podatku, przekazują na rachunek budżetu właściwej wojewódzkiej rady narodowej. Wpływy te podlegają następnie podziałowi na rzecz budżetów rad narodowych stopnia podstawowego, proporcjonalnie do liczby samochodów według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego.
2. Osoby fizyczne uiszczają podatek drogowy od środków transportowych nie podlegających rejestracji — bez wezwania — na rachunek budżetu rady narodowej miasta, dzielnicy lub gminy, właściwych dla miejsca zamieszkania tych osób.
 3. Osoby prawne oraz państwowe jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej uiszczają bez wezwania podatek drogowy na rachunek budżetu rady narodowej miasta, dzielnicy lub gminy, właściwych ze względu na miejsce zarejestrowania środka transportowego, a jeżeli środek ten podlega rejestracji — ze względu na siedzibę osoby prawnej lub jednostki.
 4. W razie zmiany posiadacza pojazdu, dowód uiszczenia podatku zachowuje swą ważność w stosunku do nowego posiadacza do końca roku podatkowego.”;
- 2) w art. 12 ust. 5 skreśla się;
- 3) art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:
- „Art. 13. 1. Oplatę targową pobiera się dziennie od osób fizycznych i osób prawnych, dokonujących sprzedaży na targowiskach.
2. Targowiskami, o których mowa w ust. 1, są wszelkie miejsca (hale targowe, bazy, placce), w których prowadzony jest handel z ręki, koszów, stoisk, wozów konnych, przyczep, pojazdów samochodowych itp., a także sprzedaż zwierząt, pojazdów samochodowych i części do tych pojazdów.
3. Oplatę targową pobiera się niezależnie od należności przewidzianych w odrębnych przepisach za korzystanie z urządzeń targowych oraz za inne usługi świadczone przez jednostkę prowadzącą targowisko.
4. Rady narodowe stopnia podstawowego określają wysokość dziennych stawek opłaty targowej oraz sposób jej poboru, w tym również zarządzają pobór w drodze inkasa i określają inkasentów oraz wynagrodzenie za pobór tej opłaty.
- Art. 14. 1. Zwalnia się od opłaty targowej osoby wymienione w art. 13 ust. 1, które są podatnikami podatku od nieruchomości położonych na targowiskach.
2. Rady narodowe stopnia podstawowego mogą stosować inne zwolnienia niż określone w ustawie.”;
- 4) w art. 15:
- a) w ust. 3 wyrazy „Przewodniczącym Głównego Komitetu Turystyki” zastępuje się wyrazami „Ministrem Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rady narodowe stopnia podstawowego właściwe dla miejscowości, w których pobiera się opłatę miejscową, określająienne stawki opłaty, zwolnienia i ulgi, terminy płatności oraz sposób jej poboru, w tym również zarządzają pobór w drodze inkasa, określają inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.”,
 - c) ust. 5 i 6 skreśla się;
- 5) art. 16 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 16. Rady narodowe stopnia podstawowego mogą wprowadzać opłatę administracyjną za czynności urzędowe wykonywane przez podległe im organy, jeżeli czynności te nie są objęte przepisami o opłacie skarbowej, określać jej wysokość, kierując się pracochłonnością czynności urzędowych, ustalać terminy płatności, sposób poboru, w tym również zarządzać pobór w drodze inkasa, określać inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.”
- Art. 8. W ustawie z dnia 16 lipca 1987 r. o jednostkach innowacyjno-wdrożeniowych (Dz. U. Nr 22, poz. 126 i z 1989 r. Nr 6, poz. 33) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 8 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 skreśla się;
 - 2) art. 9 skreśla się;
 - 3) w art. 10 ust. 1—3 oraz oznaczenie ust. 4 skreśla się,
 - 4) w art. 11:
 - a) w ust. 1 wyrazy „i 9” skreśla się,
 - b) w ust. 2 cyfrę „9” skreśla się.
- Art. 9. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12 i Nr 54, poz. 320) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa reguluje opodatkowanie podatkiem dochodowym dochodów osób prawnych, organizacji politycznych oraz prowadzących

działalność gospodarczą państwowych jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, zwanych dalej «podatnikami»;

- 2) w art. 9 ust. 1:
- w pkt 5 po wyrazach „osób prawnych” dodaje się wyrazy „z wyłączeniem prowadzących działalność gospodarczą przedsiębiorstw państwowych, spółdzielni i ich związków oraz spółek”;
 - pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) dochody ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych w części, w jakiej dochody te zostały wydatkowane w roku podatkowym lub w roku po nim następującym na zakup innych rzeczy i praw majątkowych.”;
 - dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) dochody ze sprzedaży akcji i obligacji”;
 - dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) dochody z indywidualnych składek członkowskich członków organizacji politycznych, zawodowych i społecznych”;
- 3) w art. 10:
- w ust. 2 pkt 7 cyfrę „4” skreśla się;
 - ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wydatki na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie składników majątkowych nie podlegających amortyzacji, służące uzyskaniu przychodów również w następnych latach podatkowych, uznaje się za koszt uzyskania przychodów w roku podatkowym i w latach następnych w części odpowiadającej 1/5 tych wydatków lub w odpowiednio większej części, jeżeli wydatki te służą uzyskiwaniu przychodów w okresie krótszym niż pięć lat podatkowych. Jeżeli suma tych wydatków nie przekracza 2% kwoty przychodu (obrotu) pomniejszonego o podatek obrotowy, wydatki te mogą być w całości wliczone w koszty roku podatkowego, w którym zostały poniesione.”;
 - ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określa, jakie składniki majątkowe uznaje się za środki trwałe, tryb i terminy aktualizacji ich wyceny oraz zasady i stawki amortyzacji tych składników majątkowych, w tym również wartości niematerialnych i prawnych. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” wskaźniki przeliczeniowe i określa sposób ich stosowania w aktualizacji wyceny wartości środków trwałych.”;
- 4) w art. 11 ust. 1:
- w pkt 4 skreśla się wyrazy „oraz na wypłatę oprocentowania obligacji”;
 - pkt 9 skreśla się;
 - pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) podatku dochodowego, podatku od spadków i darowizn, podatku obrotowego od nadmiernych ubytków produktów i zawinionych ubytków produktów”;
- d) pkt 20 otrzymuje brzmienie:
- „20) kosztów reprezentacji i reklamy w wysokości przekraczającej przy obrocie rocznym pomniejszonym o podatek obrotowy w zł:
ponad	do	
	1.500.000.000	2 ^o /o od obrotu,
1.500.000.000	3.000.000.000	30.000.000 zł + 1% od nadwyżki obrotu ponad 1.500.000.000 zł,
3.000.000.000	6.000.000.000	45.000.000 zł + 0,5% od nadwyżki obrotu ponad 3.000.000.000 zł,
6.000.000.000		60.000.000 zł + 0,2% od nadwyżki obrotu ponad 6.000.000.000 zł”;
- 5) w art. 11 ust. 2 i 3 skreśla się, a dotychczasowy ust. 4 oznacza się jako ust. 2.
- 6) art. 16 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 16. 1. Podstawę obliczenia podatku, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, stanowi dochód osiągnięty w roku podatkowym po odliczeniu od niego:
- wydatków na budowę, rozbudowę i modernizację budowli oraz zakup i montaż urządzeń służących ochronie środowiska,
 - 50% wydatków na zakup oraz montaż maszyn i urządzeń, jeżeli służą one:
 - działalności w zakresie przetwórstwa rolnego i spożywczego, z wyjątkiem wytwarzania spirytusu, wyrobów spirytusowych oraz wyrobów tytoniowych,
 - działalności w zakresie produkcji określonej przez Ministra Przemysłu, w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa, a także Ministrem Finansów, materiałów i wyrobów na potrzeby budownictwa mieszkaniowego,
 - wdrażaniu osiągnięć naukowych i technicznych do produkcji i świadczenia usług, określonych w drodze rozporządzenia przez Przewodniczącego Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów,
 - darowizn na cele społecznie użyteczne, w tym również na rzecz organizacji społecznych i fundacji — do wysokości nie przekraczającej 10% dochodu.
2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, odlicza się od dochodu osiągniętego w tym roku podatkowym, w którym zostały poniesione. W razie gdy wydatki przekraczają kwotę dochodu osiągniętego w ro-

ku ich poniesienia, nadwyżkę wydatków odlicza się od dochodu osiągniętego w następnych latach.

3. W razie przeniesienia własności środka trwałego, w związku z którym stosowane były odliczenia, przed upływem pięciu lat od dnia zakończenia inwestycji albo przeznaczenia go w tym okresie na inne potrzeby niż określone w ust. 1, kwoty podatku przypadające od odliczonych od dochodu wydatków ulegają zmniejszeniu proporcjonalnie do liczby pełnych miesięcy okresu pięcioletniego, w którym środek trwały nie był wykorzystywany przez podatnika na cele określone w ust. 1.

4. Kwoty podatku, o których mowa w ust. 3, podatnik obowiązany jest uścić w terminie do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności określone w tym przepisie.”;

- 7) w art. 17:

- a) ust. 2 skreśla się,
b) w ust. 3 wyraz „inne” skreśla się,
c) ust. 4 skreśla się;

- 8) art. 18 skreśla się;

- 9) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Podatnicy obowiązani są bez wezwania składać deklaracje, według ustalonego wzoru, o wysokości dochodu osiągniętego od początku roku, a podatnicy, u których obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku, od daty powstania obowiązku podatkowego i wpłacać zaliczki miesięczne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku lub daty powstania obowiązku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.

2. Zaliczki miesięczne, o których mowa w ust. 1, za okres od stycznia do listopada uiszczą się w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, zaliczkę za grudzień — wstępnie w wysokości zaliczki za listopad do dnia 20 tego miesiąca; ostatecznie ustaloną zaliczkę za grudzień uiszczą się w terminie ustalonym do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego w roku podatkowym.”;

- 10) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani składać urzędowi skarbowemu zeznania według ustalonego wzoru o wysokości dochodu osiągniętego w ubiegłym roku, wstępnie — do dnia 1 marca następnego roku podatkowego i w tym terminie wpłacić różnicę między podatkiem należnym od dochodu wykazanego w zeznaniu a sumą należnych zaliczek za okres od początku roku lub daty powstania obowiązku podatkowego. Zeznanie o ostatecznej wysokości dochodu podatnicy obowiązani są złożyć

w terminie 10 dni od daty zweryfikowania rocznego sprawozdania finansowego, nie później jednak niż w terminie do 30 czerwca następnego roku podatkowego. Podatek dochodowy wynikający z zeznania jest podatkiem należnym za dany rok, chyba że urząd skarbowy wyda decyzję, w której określi podatek w innej wysokości.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 4, poz. 23) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1:

- a) w pkt 1 lit. c) po wyrazach „do Sejmu” dodaje się przecinek i wyraz „Senatu”,
b) w pkt 5 lit. b) po wyrazie „umowy” dodaje się wyrazy „dzierżawy, poddzierżawy oraz”;

- 2) w art. 5:

- a) oznaczenie ustępu 1 skreśla się,
b) w pkt 4 po wyrazie „cywilnoprawnej” dodaje się wyrazy „a w wypadku gdy płatnikami są komisarz lub nabywcy rzeczy przeznaczonych do przeobrotu lub odprzedaży — z chwilą wypłacenia należności.”;

- 3) w art. 9:

- a) w pkt 1 kwotę „50 zł” zastępuje się kwotą „500 zł”,
b) w pkt 2 kwotę „20.000 zł” zastępuje się kwotą „200.000 zł”,
c) w pkt 3 kwoty „10.000 zł” i „300 zł” zastępuje się odpowiednio kwotami „100.000 zł” i „3.000 zł”,
d) w pkt 4 kwoty „1.000.000 zł” i „200 zł” zastępuje się odpowiednio kwotami „10.000.000 zł” i „2.000 zł”,
e) w pkt 5 kwotę „10.000 zł” zastępuje się kwotą „100.000 zł”;

- 4) w art. 10 w ust. 1:

- a) w pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) dokonywanej przez osoby zagraniczne na podstawie zezwolenia dewizowego — cena określona w tym zezwoleniu,”

- b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przy umowie zamiany:

- a) rzeczy lub praw majątkowych na bony towarowe Banku Polska Kasa Opieki S.A. lub na papiery wartościowe — wartość rynkowa zamienianych rzeczy lub praw majątkowych,
b) w pozostałych wypadkach — różnica wartości rynkowych zamienianych rzeczy lub praw majątkowych,”

- c) w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i po pkt 14 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) od weksła — suma wekslowa lub kwota zobowiązania pieniężnego zabezpieczonego wekslem.”;

- 5) w art. 12:

- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) notariusze — od dokonywanych przed nimi czynności cywilnoprawnych, ustanowienia hipoteki oraz sporządzanych przez nich dokumentów,”

- b) w ust. 2 po wyrazie „czynności”, dodaje się wyrazy „wpisu hipoteki”.

Art. 11. W ustawie z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176 i Nr 35, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) znosi się podział na rozdziały i skreśla się oznaczenia „Rozdział 1. Przepisy ogólne”, „Rozdział 2. Zobowiązania podatkowe osób fizycznych, osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej”, „Rozdział 3. Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe”;
- 2) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister Finansów jednolicie dla wszystkich podatników określi, w drodze rozporządzenia, stawki odsetek za zwłokę i zasady ich obliczania. Stawki te nie mogą przekraczać 200% podstawowej stawki oprocentowania kredytu refinansowego, ustalonej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego.”;
- 3) w art. 21 ust. 3 skreśla się;
- 4) w art. 23 ust. 2 skreśla się;
- 5) w art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Nadpłaty wynikłe w związku z uchyceniem lub zmianą decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego podlegają od dnia zapłaty oprocentowaniu w wysokości odsetek za zwłokę pobieranych od zaległości podatkowych.”;
- 6) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zobowiązania podatkowe przedawniają się z upływem 5 lat — licząc od końca roku, w którym upłynął termin płatności podatku.”.

Art. 12. 1. Ulgi inwestycyjne przyznane na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 3 stosuje się do ich wyczerpania. Przepisy tej ustawy stosuje się również do inwestycji podjętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli ich podjęcie zostało zgłoszone urzędowi skarbowemu; w tym wypadku, jeżeli przedmiotem inwestycji są inwestycje określone w art. 21a ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, nie stosuje się obniżki podatku przewidzianej w przepisie art. 21a.

2. Ulgi inwestycyjne przyznane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustawy wymienionej w art. 6 stosuje się do ich wyczerpania; przepisy tej ustawy stosuje się również do inwestycji zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Podatnicy, którzy nabyli prawo do ulg i obniżek określonych w ustawie wymienionej w art. 8, zachowują prawo do tych ulg i obniżek do czasu ich wyczerpania.

4. Podatnicy, którzy nabyli prawo do odliczeń z dochodu wydatków inwestycyjnych na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 9, zachowują prawo do tych odliczeń do czasu ich wyczerpania.

Art. 13. Z dniem 1 stycznia 1990 r. wygasają uprawnienia do bezterminowych ulg lub zwolnień podatkowych przyznane decyzjami wydanymi w indywidualnych sprawach na podstawie art. 8 ustawy wymienionej w art. 11 niniejszej ustawy oraz art. 54 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 4 niniejszej ustawy.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r. z wyjątkiem art. 10, który wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
W. Jaruzelski